

حمایت متقابل دولت ها و سازمان های بین المللی از اقلیت های قومی

یاسر بهشتی زاده^۱، رضا مهربانی^۲، علی مرادی^۳، مریم سلیمانی^۴، شایان علین^۵ و محمد علی مصفا^۶

۱ کارشناس ارشد حقوق بین الملل، دانشگاه آزاد واحد تهران مرکز*

۲ کارشناس ارشد حقوق بین الملل، دانشگاه آزاد واحد تهران مرکز

۳ کارشناس ارشد حقوق بین الملل، دانشگاه آزاد واحد تهران مرکز

۴ کارشناس ارشد فقه مقارن و حقوق خصوصی، دانشگاه بین المللی مذاهب اسلامی شعبه تهران

۵ کارشناس ارشد حقوق بین الملل، دانشگاه عمران و توسعه، همدان

۶ دکترای فقه و مبانی حقوق اسلامی، عضو هیات علمی تمام وقت دانشگاه آزاد اسلامی واحد جیرفت

beheshtizadeh.67@gmail.com*

چکیده

اهمیت حمایت از حقوق اقلیتها و ارتباط آن با صلح و امنیت داخلی و منطقه‌ای پس از تجربه‌های تلخ مخاصمات داخلی کشورهای حوزه بالکان در دهه نود که با شکنجه و آزار و اذیت اقلیت‌های قومی، نژادی، زبانی و مذهبی همراه بود، برای همه روشن شد به گونه‌ای که کنوانسیون‌ها و میثاق‌های مختلفی جهت حمایت از حقوق آنها ایجاد شده است در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران نیز با الهام از تعالیم فقهی اسلام و سیره نبوی بر بسیاری از حقوق و آزادی‌های اقلیت‌های قومی، تأکید ورزیده و با توجه به وضعیت ویژه آنها به عنوان اقلیت و همچنین مسئولیت آنها به عنوان شهروند در جامعه اسلامی حوزه گسترده‌ای از حقوق را برای اقلیتها در نظر گرفته است. اما با وجود ایجاد قوانین مختلفی بین المللی و داخلی متأسفانه بعضاً برخی از کشورها حقوق این افراد را نادیده گرفته و تبعیضات مثبتی که باید برای گروه اقلیت‌های قومی روا دارند دریغ کرده حقوق حقه آنان را پایمال میکنند برای جلوگیری از این وضعیت سازمان ملل در منشور حقوق بشر خود چاره ای اندیشیده و با ایجاد کمیته های مختلف و سازمان‌های مختلف حمایتی در صورت نقض حقوق بشر از جانب دولت، دولت ناقض حقوق اقلیتها باید بسته به مورد به شورای امنیت، دادگاه لاهه و... پاسخ گو باشد.

واژه‌های کلیدی: اقلیت‌های قومی، جامعه بین الملل، سازمان‌های بین المللی، دولت‌ها، حقوق بشر